Πόλεμος για τα βλαστοκύτταρα (Μάρθα Καϊτανίδη)

Categories : ΥΓΕΙΑ - ΔΙΑΤΡΟΦΗ

Date : 20 Ιουνίου, 2008

Οι αιματολόγοι κατηγορούν τις ιδιωτικές τράπεζες για παραπλάνηση και εμπόριο

Πόλεμο με τις ιδιωτικές τράπεζες βλαστοκυττάρων άνοιξαν οι αιματολόγοι της χώρας μας: ήδη, πάνω από 15.000 οικογένειες έχουν προσφύγει στους ιδιώτες- με κόστος 2.000 ευρώ- προκειμένου να έχουν στη διάθεσή τους ένα μόσχευμα, για την περίπτωση που τα παιδιά τους εμφανίσουν λευχαιμία ή κάποια άλλη σοβαρή ασθένεια.

Οι αιματολόγοι υποστηρίζουν από την πλευρά τους, ότι οι ιδιωτικές τράπεζες παραπλανούν τις οικογένειες και σημειώνουν ότι ένας ασθενής δεν μπορεί να χρησιμοποιήσει τα δικά του βλαστοκύτταρα, αλλά χρειάζεται συμβατό μόσχευμα από άλλον δότη. Αν αυτό συμβεί, αναφέρουν, τότε ο ασθενής έχει αυξημένες πιθανότητες να σωθεί- τουλάχιστον σε ορισμένους τύπους λευχαιμίας.

Τα τελευταία χρόνια, η πρακτική της φύλαξης βλαστοκυττάρων έχει γίνει συνηθισμένη- κυρίως- στα ιδιωτικά μαιευτήρια. Όμως, οι αιματολόγοι τονίζουν ότι μόνον η δημιουργία πολλών δημόσιων τραπεζών βλαστοκυττάρων θα μπορούσε να βοηθήσει συνολικά τους ασθενείς.
«Εμπορικές επιχειρήσεις». Έτσι χαρακτηρίζουν τα μέλη της Ελληνικής Αιματολογικής Εταιρείας τις ιδιωτικές τράπεζες βλαστοκυττάρων που λειτουργούν στη χώρα μας. «Οι ιδιωτικές τράπεζες ομφαλικών μοσχευμάτων είναι παράνομες, αφού ο νόμος περί μεταμοσχεύσεων απαγορεύει τη λειτουργία τους. Συνεπώς, ασυδοτούν και παραπληροφορούν τους γονείς», επισημαίνει ο πρόεδρος της

Ελληνικής Αιματολογικής Εταιρείας, κ. Αχιλλέας Αναγνωστόπουλος.

Δεν τα χρησιμοποιούν

Τόσο ο ίδιος όσο και οι συνάδελφοί του που εργάζονται στα δημόσια νοσοκομεία, αρνούνται κατηγορηματικά να χρησιμοποιήσουν μοσχεύματα που συλλέγονται και αποθηκεύονται στις μη νόμιμες ιδιωτικές τράπεζες. «Έχουν συγκεντρωθεί περίπου 800.000 μοσχεύματα σε ιδιωτικές τράπεζες, σε Ευρώπη και ΗΠΑ», τονίζει ο κ. Στ. Γραφάκος, διευθυντής της Μονάδας Μεταμοσχεύσεων Μυελού των Οστών στο «Αγία Σοφία». Συμπληρώνει δε, ότι «παρ΄ όλα αυτά έχουν πραγματοποιηθεί περίπου 15 μεταμοσχεύσεις. Αντίθετα, από τις δημόσιες τράπεζες έχουν βρεθεί μοσχεύματα για 10.000
ασθενείς». Μάλιστα, οι αιματολόγοι είναι κατηγορηματικοί: «Δεν γνωρίζουμε εάν η συλλογή και αποθήκευση των μοσχευμάτων στις ιδιωτικές τράπεζες γίνεται βάσει των απαραίτητων προδιαγραφών και επομένως εάν είναι τελικά ασφαλή και βιώσιμα. Στην περίπτωση όμως που χορηγηθεί ένα τέτοιο μόσχευμα σε ασθενή, μπορεί ακόμη και να τον σκοτώσει. Και αυτό επειδή πριν από τη μεταμόσχευση υποβάλλεται σε πάρα πολύ ισχυρή χημειοθεραπεία και ακτινοβολία, που καταστρέφει το αιμοποιητικό σύστημα. Επομένως, ακόμη και στη σπάνια περίπτωση που χρειασθεί να χρησιμοποιηθεί ένα τέτοιο μόσχευμα, αυτό δεν θα συμβεί για λόγους δεοντολογίας και ασφάλειας των ασθενών», σημειώνει ο κ. Αναγνωστόπουλος.

Σε ποιες περιπτώσεις δεν είναι κατάλληλα

«ΤΟ ΟΜΦΑΛΙΚΟ μόσχευμα του ασθενούς δεν είναι κατάλληλο για μεταμόσχευση προς τον ίδιο. Σε ό,τι αφορά τις κληρονομικές παθήσεις όπως είναι παραδείγματος χάριν η μεσογειακή αναιμία, είναι σίγουρο πως πάσχει και το ίδιο το μόσχευμα, άρα

δεν μπορεί να χρησιμοποιηθεί. Αλλά και σε περιπτώσεις εμφάνισης λευχαιμίας- ιδίως τα πρώτα έτη της ζωής των παιδιών- το μόσχευμα πάσχει δυνητικά και άρα θεωρείται ακατάλληλο», υπογραμμίζει ο κ. Γιώργος Πατεράκης, αιματολόγος-γενικός γραμματέας της Εταιρείας.

Είναι χαρακτηριστικό ότι στην Οξεία Λεμφοβλαστική Λευχαιμία- οκτώ στα δέκα παιδιά που έχουν λευχαιμία, πάσχουν από τη συγκεκριμένη μορφή- η αυτόλογη μεταμόσχευση έχει καταργηθεί ως μη αποτελεσματική, αφού έχει τα ίδια αποτελέσματα με αυτά της συμβατικής χημειοθεραπείας. Αυτό ωστόσο δεν σημαίνει πως τα ομφαλικά μοσχεύματα (βλαστοκύτταρα) που καταψύχονται στις ιδιωτικές εταιρείες είναι άχρηστα.

Στα σκουπίδια μοσχεύματα

ΣΤΑ... ΣΚΟΥΠΙΔΙΑ πετιούνται κάθε χρόνο δεκάδες χιλιάδες ομφαλικά μοσχεύματα, τα οποία θα μπορούσαν να δώσουν λύση στο πρόβλημα της λευχαιμίας. Και αυτό την ώρα που ένας στους τρεις Έλληνες που πάσχει από την ασθένεια και χρειάζεται μεταμόσχευση πεθαίνει, λόγω έλλειψης συμβατού δότη.
Ειδικότερα, δύο στους τρεις πάσχοντες βρίσκουν δότη από την οικογένεια ή από ξένους εθελοντές, ενώ ένας στους τρεις χάνει την ευκαιρία, αφού δεν υπάρχει συμβατό μόσχευμα. Δεδομένου όμως ότι οι γεννήσεις παιδιών φτάνουν τις 100.000 κάθε χρόνο, η δωρεά ομφαλικών μοσχευμάτων σε δημόσιες τράπεζες θα έλυνε το πρόβλημα για όλα τα παιδιά και τους ενήλικες που πρέπει να υποβληθούν σε μεταμόσχευση και δεν βρίσκουν δότη στην οικογένεια.
Παρ΄ όλα αυτά, στη χώρα μας λειτουργεί μόλις μία δημόσια τράπεζα, η οποία δεν μπορεί να καλύψει τις ανάγκες. «Εάν δημιουργηθεί ένα δίκτυο τραπεζών σε μεγάλες πόλεις, υπό την εποπτεία του Εθνικού Οργανισμού Μεταμοσχεύσεων, τότε θα μπορούσαμε σε βάθος χρόνου να συλλέξουμε περισσότερα από 20.000 μοσχεύματα. Αν μάλιστα συνδυασθεί με τράπεζα 100 χιλιάδων εθελοντών δοτών μυελού των οστών στον ΕΟΜ, τότε το 95% των παιδιών και των ενηλίκων θα εύρισκε συμβατό μόσχευμα», αναφέρεται μεταξύ άλλων σε σχετική επιστολή που απέστειλε η Ελληνική Αιματολογική Εταιρεία στο υπουργείο Υγείας.

ΤΡΑΠΕΖΕΣ ΒΛΑΣΤΙΚΩΝ ΚΥΤΤΑΡΩΝ

(Πηγή: "ΤΑ ΝΕΑ" 19/6/2008)

ΣΧΕΤΙΚΑ ΑΡΘΡΑ:

Βλαστοκύτταρα, μύθοι και πραγματικότητα (Andrew Pollack, The New York Times)

«Βλαστοκύτταρα», μια μεγάλη απάτη; (Μιχάλης Πιτσιλίδης)

Ομφαλοπλακουντιακά Βλαστικά Κύτταρα: Η βιομηχανία της ΕΛΠΙΔΑΣ (Ιωάννα Σουφλέρη)